

отпаднѣлъ отъ стола си краль, какъ то е Франць II-ы, бывшии Неаполитанскы краль, да ги благослови и да ги заштити, кату имъ даде имя то *реакционери*, ни ти Европѣйски нѣкои си учени, привзѣти отъ католицизма и папизма, да пишѣтъ за тѣхъ, да оправдажтъ и да възвышѣтъ дѣла та имъ, какъ то слѣдова съ Талианскы тѣ чети, кои то отъ съставление то Талианскаго царства, подъ управление то царя Виктора Емануила, непрѣстано и до днѣсь ходжтъ съ благословение то на Св. отецъ Папа та и съ издържание то и поуштрение то падшаго Неаполитанскаго криля Франца II-й! Наши тѣ чети до сега сж были познати емо отъ Турцы тѣ, наши завладѣтели и губители, кои то, освоивши отъ толкова години насамъ наше то мило отъчѣство, мыслѣтъ чи тѣхна та власть надъ насъ е вѣкы узаконена и ни ти си напомнимъ даже чи тѣ нѣкогашъ сж похытили съ злодѣйство нашѣ тѣ земѣ и свободѣ! Въ тѣхны тѣ главы и уста таѣа рѣчь не можи да значи добро; а най-смѣшное чи тии и цѣлы народы, когато ся сж подигали за свободѣ, се съ истѣ тѣ рѣчь сж ги назовавали *Лайдутѣ, хържесъ гиаурѣ* и другы т. п. рѣчы. Такива имяна тии отдадохъ нѣкогашъ на свободны тѣ днѣсь Чьрногорцы, Гьрцы и Сьрби кога то тии сж биѣхъ и борѣхъ за свободѣ тѣ си! Нѣ за Българина какъ то и за веѣкаго здравомыслиаштаго чьловѣка, кой то любви правдѣ тѣ и свободѣ тѣ, кога то сж поѣвѣжтъ подобни горски юнацы, борѣшти сж противъ губителя за отмыштенія *чьсти, живота и свободы отъчѣства*, таѣа рѣчь *хайдутинѣ* на може да има онова значение кое то ѣ отдажтъ губители тѣ имъ Турцы!

Българи тѣ на свои си ѣзыкѣ наричѣтъ тѣхъ юнацы *Шумари* и *Шумковци*, а Чьрногорци тѣ ги наричѣтъ *ускоци*; разумѣва ся отъ само себе си зашто имъ отдажтъ Българи тѣ това имя; зашто то шумака е тѣхно то прибѣжиште-

тѣхна та крѣпость и заштита противъ неприятели съ кого то изхожджтъ да ся боржтъ; а Чьрногорци тѣ што ги наричѣтъ *ускоци*, то е зашто то тѣхни тѣ чети ускачжтъ далѣко отъ чьрногорскы тѣ прѣдѣлы и отивжтъ въ турскы тѣ да иштжтъ отмыштение отъ узлюбившаго ихъ неприятеля.

Начяло то на тыя Българскы чети не е ново, то е започнѣло ѣште отъ падения Българий какъ то штѣмъ го разѣсни съ народны живы доказатѣяства т. е. какъ ся поѣавихъ най-напрѣдъ тии *хайдутѣ*, отъ дѣ е остало въ тѣхъ малкы четицы имя то *Войвода* и *Хоржвоносецѣ*, каквѣ цѣль сж имали, какъ ся сж борили толкова вѣкове съ Турцы тѣ, какво направление зѣхъ отъ послѣ и съ какавъ начинъ слѣдовжтъ и до днѣсь борбы тѣ си съ вѣчныя нашъ врагъ Турчина. А чюдно е чи штѣмъ видѣ жены и дѣвицы млади да сж вхожджли въ това народно покушение за свободѣ и независимость, прѣдвождашти тѣ сами храбри чети противъ неприятеля отъчѣства!

Български тѣ Хайдушки чети, неуспѣвши да ся сьсрѣдочѣтъ за едно обшто движение въ Българийѣ, зѣмали сж найживо учястие въ вѣстание то на сьсѣды тѣ народы противъ обштыя врагъ Турчина.

Сьрбско то днѣшно княжѣство е твърдѣ много длжно за свободѣ тѣ си на Български тѣ Хайдушки чети, коихъ то храбрѣя Българинѣ витѣазѣ *Хайдутѣ* Велко поведи съ себѣ си отъ Видинскы тѣ горы и отиде въ Сьрбиѣ съ тѣхъ, а отъ послѣ колко то други идѣхъ отъ разны мѣста Българий, (какъ то Индже Войводовы тѣ чети, а и самъ Кара колко Индже войвоводый прочютъ хоржгваносецѣ) сьсрѣдочѣтъ ги въ едно подъ свое то си управление и състави двѣ хиляды юнака. Познати сж Хайдутѣ Велкови тѣ заслугы на Сьрбы тѣ и той само е оставилъ безмьртно имя между Сьрбскому народу; нѣ отъ записанѣ тѣ Сьрскѣ повѣстность